

Jørgen Winther (V):

Jeg vil gerne uddybe for statsministeren, hvorfor jeg stiller spørgsmål til statsministeren. Det er, fordi jeg tidligere har spurgt sundhedsministeren, om han kunne hjælpe med, at nogle kræftpatienter kunne få deres medicin i rette tid, og det har hverken den tidligere eller den nuværende sundhedsminister kunnet hjælpe med.

Det er sådan, vil jeg gerne sige til statsministeren, at der en læge på Rigshospitalet, professor Mikael Rørth, som gerne vil give nogle kræftpatienter med tyktarmskræft noget medicin, som hjælper på overlevelsen.

Denne Rørth har udtalt, at de kunne gå i gang med det samme, hvis de havde pengene til medicinen, og vi ved, at behandlingen vil hjælpe, men jeg vil gerne sige til statsministeren, at de ikke har penge til det. Det vil sige, at der findes kræftpatienter i dag, som ikke kan få den medicin, de ønsker. Det kunne sundhedsministeren heller ikke i går hjælpe med at tage et initiativ til.

Det er statsministeren, der til hele befolkningen siger: Mennesket før pengene. Men sandheden er, at der på de danske sygehuse i dag findes mange kræftpatienter, som ikke får den medicin, der er behov for, fordi den ene overlæge efter den anden siger, at der ikke er penge til det.

Når statsministeren siger »mennesket før pengene«, skal det jo ikke kun være fine ord; det må også være handling. Sundhedsministeren kunne ikke hjælpe, og jeg tror heller ikke, statsministeren kan.

Jeg må konstatere: Gyldne løfter, fine ord, ingen handling. Lad og nu høre, om statsministeren vil hjælpe disse patienter.

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gentage mit spørgsmål til statsministeren, idet jeg ikke fik noget svar, men først og fremmest vil jeg sige, at personlig vil jeg være glad for, at det ikke er statsministeren, der skal operere mig på skadestuen eller et andet sted, som statsministeren lagde op til i sit første indlæg.

Men under alle omstændigheder: På hvilke områder er det, man ønsker at genoprette tilliden? Det synes jeg altså ikke, jeg har fået noget svar på, og derfor ser jeg mig nødsaget til at spørge statsministeren en gang til.

Bodil Thrane (V):

Jeg har stor forståelse for, at statsministeren ikke kan huske mit navn. Jeg har også kun siddet her i 10 år.

Men jeg vil så sige, at jeg har ét spørgsmål, for statsministeren siger, at Venstre meget bombastisk udtaler, at vi skal have udbudsmateriale. Det er jo ikke sandt, vil jeg gerne sige til statsministeren.

Det eneste, mit spørgsmål gik på, var, om statsministeren vil bekræfte, at der i dette flotte skrift, vi fik i går, »En Holdbar Fremtid – Danmark 2010«, står på side 11, at udbud er et af redskaberne til at effektivisere, også i sundhedssektoren.

Kim Andersen (V):

Når statsministeren taler om at genoprette tilliden til sundhedsvæsenet, må statsministeren altså virkelig have mig undskyldt, hvis statsministeren mener, at spørgsmålet omkring ventetidsgarantier – det som i nogle amter hedder 2 + 2, dvs. 2 måneder til forundersøgelse, 2 måneder til operation – er et detailspørgsmål. Det synes jeg på ingen måde man kan sige. Tværtimod er ventetiden for alle mennesker, der kommer i berøring med sygehusvæsenet meget, meget vigtig. Det er det, der skaber usikkerhed, utryghed.

Derfor synes jeg, det ville være interessant at høre lidt om, hvad statsministeren har af visioner for, hvad der er en rimelig målsætning med hensyn til ventetider til forundersøgelser og fra forundersøgelser til operationer. Jeg er sikker på, at det er noget, regeringen og også statsministeren har gjort sig nogle overvejelser om og har konkrete bud på.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan sige til hr. Jørgen Winther, at det jo ikke er første gang, det spørgsmål bliver stillet. Og det bliver det jo ikke bedre af.

Jeg synes, hr. Jørgen Winther skulle stille de spørgsmål til rette ressortminister i stedet for at fylde taletiden med det her. Der er i øvrigt en lang række detailspørgsmål, hr. Jørgen Winther har lagt sig ind på senere på dagen i samme time her. Jeg vil henvise dertil.

Når det gælder det andet spørgsmål om tilliden, vil jeg gerne sige, at når vi taler om, at tilliden på visse områder skal styrkes, så tror jeg, det er rigtigt at konstatere, at befolkningen ønsker justeringer, forbedringer. Ja, der er områder, hvor tilliden til sundhedsvæsenet skal styrkes. Der er områder, hvor vi må erkende, at vi